

על הפרשה ועניני דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש

חלק יג - פרשת שלח / קרח		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	קעה ע"א	חה-ריא
שני	קעה ע"ב	ריא-ריז
שלישי	קעה ע"א	ריז-רכה
רביעי	קעה ע"ב	רכה-רלב
חמישי	קעה ע"א	רלב-רלט
שישי	קעה ע"ב	רלט-רמו
שבת	קעה ע"א	רמו-רנא

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- בלש"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 274 | פרשת כי תשא תשפ"ד

יו"ל בעזהש"ת ע"י
מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הטעם שאין הברכה שורה על דבר הנמנה

וידבר יהו"ה אל משה לאמר, כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם וגו', רבי אבא ורבי אחא ורבי יוסי הוו אזלי מטבריה לצפורי, עד דהוו אזלי, חמו ליה לרבי אלעזר דהנה אתי, ורבי חייא עמיה, אמר רבי אבא, ודאי נשתתף בהדי שכינתא, אוריכו להו עד דמטו לגבייהו, פיון דמטו גבייהו, אמר רבי אלעזר, ודאי פתיב (תהלים לד טו) עיני יהו"ה אל צדיקים ואזניו אל שועתם, האי קרא קשיא וכו'.

תא חזי הא אוקמוה, לית ברכתא דלעילא שרייא על מלה דאתמני, ואי תימא ישראל היך אתמנון, אלא כופרא נטיל מנייהו, והא אוקמוה, וחושפנא לא הוי עד דאתפניש כל ההוא כופרא וסליק לחושפנא, ובקדמיתא מברכין להו לישראל, ולבתר מנין ההוא כופרא, ולבתר אהדרן ומברכין לון לישראל, אשתכחו ישראל מתברכאן בקדמיתא ובסופא, ולא סליק בהון מותנא.

מתוך מדבש

הטעם שאין הברכה שורה על דבר הנמנה

וידבר יהו"ה אל משה לאמר, כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם וגו' כדי לפרש פסוק זה מקדים את העבדא דלהלן, רבי אבא ורבי אחא ורבי יוסי אלו השלשה חברים הוו אזלי מטבריה לצפורי היו הולכים מטבריה לצפורי, עד דהוו אזלי בעוד שהיו הולכים, חמו ליה לרבי אלעזר דהנה אתי ורבי חייא עמיה ראו את רבי אלעזר שבא ורבי חייא עמו, אמר רבי אבא, ודאי נשתתף בהדי שכינתא ודאי נשתתף עם השכינה, אוריכו להו עד דמטו לגבייהו המתינו להם עד שהגיעו אליהם, פיון דמטו גבייהו פיון שהגיעו אליהם אמר רבי אלעזר, ודאי פתיב ודאי על זה כתוב עיני יהו"ה אל צדיקים ואזניו אל שועתם, האי קרא קשיא וכו', (מאמר זה תמצאנו בפ'שת פקודי דף רכה סוף עמוד א, עין שם כי שם מקומו).

כי לית ברכתא דלעילא שרייא על מלה דאתמני אין הברכה העליונה שורה על דבר הנמנה, כי הברכה העליונה נמשכת מצד החסד, וכל ענין של מדידה ומנין הוא מצד הגבורה הנותנת מדה וקצבה, ואי תימא ישראל היך אתמנון ואם תאמר איך מנו את ישראל, ואמר אלא כופרא נטיל מנייהו אלא לקחו מהם כפר נפש, והא אוקמוה והרי פרוו ואמרו כי בתחלה היו מקבצים את כל השקלים בארזו אחד, וחושפנא לא הוי עד דאתפניש כל ההוא כופרא וסליק לחושפנא ואת החשבון לא עשו עד שנתקבץ כל אותו הפסך של הכפר נפש ועלה אחר כך לחשבון, ובקדמיתא וקדם שמנו את השקלים מברכין להו לישראל היו מברכים את ישראל כדי לעורר את מדת החסד שדרכו להשפיע ולהתפשט בלי מספר ובלי מדה וקצבה, ולבתר מנין ההוא כופרא ואחר כך היו מונים את הכפר נפש שהם השקלים, ולבתר אהדרן ומברכין לון לישראל ואחר כך היו חוזרים ומברכים את ישראל, אשתכחו ישראל מתברכאן בקדמיתא ובסופא נמצאו ישראל מתברכים בתחלה ובסוף, על ידי התעוררות החסד, ולא סליק בהון מותנא ולא עלה בהם הנגף.

תא חזי הא אוקמוה בא וראה הרי העמידו חכמינו זכרונם לברכה (פמסכת צנא מניעא דף מז ר"ט עמוד ב),

מותנא אמאי סליק במניינא, אלא בגין דברכתא לא שריא במניינא, פיון דאסתלק ברכתא, סטרא אחרא שריא עליה, ויכיל לנזקא, בגין כף נטלין פופרא ופדיונא, לסלקא (ס"א מעלייהו) עליה מניינא, והא אוקמוה ואתמר.

המלאך הממנה על השמש, פותח חלוני הרקיע בכח השם מ"ב

רבי יוסי ורבי חייא הוו אזלי בארחא, עד דהוו אזלין רמש ליליא, יתבו, אדהוו יתבין, שריאת צפרא לאנהרא, אמרו קום ונהף, קמו ואזלו, אמר רבי חייא, חמי אנפוי דמזרח דקא מנהרין, השתא כל אינון בני מדינתא דטורי נהורא, סגדין לגבי האי נהורא, דנהיר באתר דשמשא, עד לא יפוק, ופלחין ליה, דהא פיון דנפיק שמשא, כמה אינון דפלחין לשמשא, ואלין אינון דקא פלחין לנהורא דא, וקראן להאי נהורא, אלהא דמרגלא דנהיר, ואומא דלהון באלה דמרגלא דנהיר.

ואי תימא פולחנא דא למגנא הוא, מיומין עתיקין קדמאין, חכמתא ידעו ביה, בזמנא דשמשא נהיר עד לא יפוק, ההוא ממנא דפקיד על שמשא, ואתוון קדישין דשמא

מתוק מדבש

בני המזרח היושבים על ההרים המאירים מהארת השמש טרם צאתו, סגדין לגבי האי נהורא הם משתחוים אל האור ההוא דנהיר באתר דשמשא עד לא יפוק המתחיל להאיר בעבי הרקיע טרם צאת גוף השמש לאויר העולם, ופלחין ליה ועובדים לאותו אור, דהא פיון דנפיק שמשא כמה אינון דפלחין לשמשא כי כיון שהשמש יוצא ישנם הרבה אמות העובדים לשמש, אבל ואלין אינון דקא פלחין לנהורא דא אלו הם העובדים לאור הנה המאיר עוד בטרם צאת השמש, וקראן להאי נהורא אלהא דמרגלא דנהיר וקוראים לאור הנה אלוה העושה את המרגליות המאירות, ואומא דלהון באלה דמרגלא דנהיר גם השבועה שלהם היא באלוה של המרגליות המאירות.

ואי תימא פולחנא דא למגנא הוא ואם תאמר שעבודה זו היא בחנם ללא שום ידיעה וחכמה, לא, כי מיומין עתיקין קדמאין חכמתא ידעו ביה מימים העתיקים הראשונים היו יודעים בו חכמה, והיינו כי בזמנא דשמשא נהיר עד לא יפוק בזמן שהשמש מאיר עדין בעבי הרקיע טרם שיצא גוף השמש לאויר העולם, אז ההוא ממנא דפקיד על שמשא אותו מלאך הממנה שהוא פקיד על השמש מקדים לצאת, ואתוון קדישין דשמא עלאה קדישא רשימן על רישיה ואתיות קדושות של שם העליון הקדוש שהוא השם מ"ב הפועל בגבורה רשומות על ראשו, ובחילא דאינון אתוון פתח לכל פוי שמיא ובכח אלו האותיות דשם מ"ב פותח את כל

ושואל מותנא אמאי סליק במניינא למה עולה הנגף על ידי המנין, ואמר אלא בגין דברכתא לא שריא במניינא אלא לפי שאין הברכה שורה במנין, אלא אדרבה על ידי שגמנה איזה דבר מיד מסתלקת הברכה משם, פיון דאסתלק ברכתא וכיון שנסתלקה הברכה, סטרא אחרא שריא עליה ויכיל לנזקא הסטרא אחרא שורה עליו לינק מהרשם שנשאר שם ויכול להזיק, בגין כף נטלין פופרא ופדיונא לכן לוקחים כפר נפש ופדיון, לסלקא עליה מניינא להעלות ולהעביר את המנין על השקלים למנות אותם ולא את האנשים, והא אוקמוה ואתמר והרי העמידו חכמינו זכרונם לברכה ואנו למדנו אותו. (דף קפו ע"ב, ובביאורינו כרך ח עמ' קג-קד)

המלאך הממנה על השמש, פותח חלוני הרקיע בכח השם מ"ב

רבי יוסי ורבי חייא הוו אזלי בארחא רבי יוסי ורבי חייא היו הולכים בדרך, עד דהוו אזלין רמש ליליא עד שהיו הולכים החשיף הלילה, יתבו וישבו במקום שמור ועסקו בתורה כל הלילה כי לא רצו ללכת בלילה, אדהוו יתבין שריאת צפרא לאנהרא בעוד שהיו יושבים התחיל אור הבקר להאיר, אמרו קום ונהף אמרו זה לזה קום ונלף, קמו ואזלו קמו ממקומם והלכו לדרסם, אמר רבי חייא לרבי יוסי, חמי אנפוי דמזרח דקא מנהרין ראה איך שפני המזרח מאירים, השתא כל אינון בני מדינתא דטורי נהורא עתה כל אלו

עֲלָאָה קְדִישָׁא רְשִׁימָן עַל רִישֵׁיהּ, וּבְחִילָא דְאַיְנוּן אַתּוּן, פִּתַּח לְכָל פְּרִי שְׂמִיא וּבִטְשׁ בְּהוּ, וְעֵבֶר, וְהָהוּא מְמַנָּא עָאֵל גּוּ הָהוּא זְהֵרָא דְנְהִיר סַחְרָנִיָּה דְשִׁמְשָׁא, וְתַמְן שְׂכִיחַ עַד דְנִפְק שְׂמִשָׁא וְאַתְפִּשֵׁט בְּעֵלְמָא.

וְהָהוּא מְמַנָּא, אִיהוּ פְקִידָא עַל דְהֶבֶא וְעַל מְרַגְלָן סוּמְקָן, וְאַיְנוּן פְּלַחֲיָן לְהָהוּא דִּיּוֹקְנָא דְתַמְן, וּבְנִקּוּדִין וְסִימְנִין דִּירְתוּ מְקַדְמָאֵי מִיּוֹמִין עֲתִיקִין, אֲזִילִי וְיַדְעִי נְקוּדִין דְשִׁמְשָׁא, לְמִשְׁפַּח אַתְרִין דְדְהֶבֶא וּמְרַגְלָן.

יִשְׂרָאֵל הַמְּכַרְיִזִים וּמוֹדִיעִים אֶת הָאֲמַת יִתְקִימוּ לְעַד

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, עַד כַּמָּה יְהוֹן פּוֹלְחָנִין סְגִיאִין אֵלֶיךָ בְּעֵלְמָא, דְהָא שְׂקָרָא לִית לִיהּ קְיָיִמִין לְקִיָּמָא.

פִּתַּח אִידָךְ (ס"א רבי חייא) וְאָמַר, (משלי יב יט) שְׁפַת אֲמַת תִּפּוֹן לְעַד וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שְׂקָר, תָּא חֲזִי, אֵלּוּ כָּל בְּנֵי עֵלְמָא הֵווּ פְּלַחֲיָן לְשְׂקָרָא, הֵוּהוּ חֲכִי, אֲבָל הָאֵי נְהוּרָא וְזְהֵרָא דְנְהִיר, וְדָאֵי קְשׁוּט אִיהוּ, כּוּכְבֵי רוּמָא דְרְקִיעָא קְשׁוּט אִינּוּן, אִי בְטַפְשׁוּ וְחִסְרוּנָא דְדַעְתָּא דְלַהוֹן, אִינּוּן אֲמָרִי וְקָרְאֵן לְהוּ אֱלֹהָא, לָא בְּעֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשִׁיצָאָה עוּבְדוּי מְעֵלְמָא,

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

סְגִיאִין אֵלֶיךָ בְּעֵלְמָא עַד מְתִי יְהִי אֵלּוּ הַעֲבֹדוֹת זְרוֹת הַמְּרַבּוֹת בְּעוֹלָם, דְהָא שְׂקָרָא לִית לִיהּ קְיָיִמִין לְקִיָּמָא שְׁהִירֵי שְׂקָר אִין לֹא רַגְלִים לְעַמֵּד וְלַהֲתַקֵּים, וְלָמָּה הֵם מְתַקִּימִים כָּל כֶּף זְמַן רַב.

וּבְדִי לְתַרְצֵן אֶת קְשִׁיט רַבִּי יוֹסֵי פִּתַּח רַבִּי חֵיִיא וְאָמַר לְפָרֵשׁ מַה שְׁכַתּוּב שְׁפַת אֲמַת תִּפּוֹן לְעַד פְּרוּשׁ הִיא מְתַקִּימַת לְעוֹלָם, וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שְׂקָר אֲבָל שְׁפַת שְׂקָר לֹא תִתְקֵים כִּי אִם עַד רַגְעֵי, כִּי בַעַת אֲמִירַת הַשְּׂקָר לְכַד נִרְאָה שְׁהִיא אֲמַת אֲבָל מִיַּד לְאַחַר זְמַן יִתְבַּרַר הַשְּׂקָר (מְנִיזוּת), תָּא חֲזִי בָּא וְרָאָה אֵלּוּ כָּל בְּנֵי עֵלְמָא הֵווּ פְּלַחֲיָן לְשְׂקָרָא אִם כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם הָיוּ עוּבְדִים לְשְׂקָר, דְהֵיִינוּ לְעַבְדֵי זְרָה שֶׁל עֵץ וְאֲבָן, הֵוּהוּ חֲכִי הֵיָּה מְתַקִּים וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שְׂקָר, כִּי אִין לְהֵם שׁוּם כַּח שִׁתְקִימוּ, אֲבָל הָאֵי נְהוּרָא וְזְהֵרָא דְנְהִיר וְדָאֵי קְשׁוּט אִיהוּ זֶה הָאוּר וְהַזְהֵר הַמְּאִיר מִהַשְּׁמֶשׁ שְׁאֵלֵיו עוּבְדִים בְּנֵי הַמְּזֻרְח וְדָאֵי הוּא אֲמַת, כִּי יֵשׁ בּוֹ כַח עֲלִיוֹן, וְכֵן כּוּכְבֵי רוּמָא דְרְקִיעָא קְשׁוּט אִינּוּן הַכּוּכְבִים שְׁבָרוּם הֲרָקִיעַ הֵם אֲמַת וּפְעֻלָּתָם אֲמַת, הֵגַם שְׁהַגוּיִם עוּבְדִים לְהֵם, עַם כָּל זֶה אִי בְטַפְשׁוּ וְחִסְרוּנָא דְדַעְתָּא דְלַהוֹן אִינּוּן אֲמָרִי וְקָרְאֵן לְהוּ אֱלֹהָא אִם בְּטַפְשׁוֹת וְחִסְרוֹן הַדַּעַת שְׁלֵהֶם הֵם אוֹמְרִים וְקוֹרְאִים לְהֵם אֱלֹהִים וְעוּבְדִים לְהֵם, בְּשִׁבִיל זֶה לָא בְּעֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשִׁיצָאָה עוּבְדוּי מְעֵלְמָא אִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּצָה לְכַלּוֹת אֶת מַעֲשֵׂה

חֲלוּנֵי הַשָּׁמַיִם, וּבִטְשׁ בְּהוּ וְעֵבֶר וּמְכָה בְּהֵם וּפּוֹתְחֵם וְעוּבֵר דְרַכְסָם, וְהָהוּא מְמַנָּא עָאֵל גּוּ הָהוּא זְהֵרָא דְנְהִיר סַחְרָנִיָּה דְשִׁמְשָׁא וְזֶה הַמְּמַנָּה נִכְנָס וּמְתַלְבֵּשׁ תּוֹף אוֹתוֹ הַזֶּהר הַמְּאִיר סְבִיבוֹת הַשְּׁמֶשׁ, וְתַמְן שְׂכִיחַ עַד דְנִפְק שְׂמִשָׁא וְאַתְפִּשֵׁט בְּעֵלְמָא וְשֵׁם הוּא נִמְצָא עַד שֶׁהַשְּׁמֶשׁ יוֹצֵא וְאוּרוֹ מְתַפְשֵׁט בְּעוֹלָם, וְאֵז הוּא מְסַתְּלַק מִשָּׁם.

וְהָהוּא מְמַנָּא אִיהוּ פְקִידָא עַל דְהֶבֶא וְעַל מְרַגְלָן סוּמְקָן וְזֶה הַמְּמַנָּה הוּא פְקִיד עַל הַזְּהֵב וְעַל הַמְּרַגְלִיּוֹת הַאֲדָמוֹת, שֶׁהֵם מַצֵּד הַגְּבוּרָה כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (אִיזוּ לֹא כֵן) מִצְפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה, וְצִפּוֹן הוּא צַד גְּבוּרָה, וְאַיְנוּן פְּלַחֲיָן לְהָהוּא דִּיּוֹקְנָא דְתַמְן וְאֵלּוּ בְּנֵי הַמְּזֻרְח עוּבְדִים לְצוּרָה הַהִיא שֶׁל הַמְּמַנָּה הַמְּלַבֵּשׁ בְּהָאוּר וְזֶהר שְׁסָבִיב הַשְּׁמֶשׁ, וּבְנִקּוּדִין וְסִימְנִין דִּירְתוּ מְקַדְמָאֵי מִיּוֹמִין עֲתִיקִין וּבְנִקּוּדוֹת וּבְסִימְנִים שִׁירְשׁוּ מִן הָרָאשׁוֹנִים מִיּוֹמִין הָרָאשׁוֹנִים, אֲזִילִי וְיַדְעִי נְקוּדִין דְשִׁמְשָׁא לְמִשְׁפַּח אַתְרִין דְדְהֶבֶא וּמְרַגְלָן הוֹלְכִים וְיוֹדְעִים אֶת נְקוּדוֹת הַשְּׁמֶשׁ לְמִצּוֹא הַמְּקוּמוֹת שֶׁשֶׁם גְּדֻלִים הַזְּהֵב וְהַמְּרַגְלִיּוֹת.

(דף קפח ע"א, ובביאורינו כרך ח עמ' קז-קט)

יִשְׂרָאֵל הַמְּכַרְיִזִים וּמוֹדִיעִים אֶת

הָאֲמַת יִתְקִימוּ לְעַד

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי לְרַבִּי חֵיִיא עַד כַּמָּה יְהוֹן פּוֹלְחָנִין סְגִיאִין אֵלֶיךָ בְּעֵלְמָא, דְהָא שְׂקָרָא לִית לִיהּ קְיָיִמִין לְקִיָּמָא.

אָבֵל לְזַמְנָא דְאִתִּי לֹא יִשְׁתַּצוֹן כּוֹכְבֵי־א וְנַהוּרִין דְּעַלְמָא, אָבֵל מֵאן יִשְׁתַּצִּי, אֵינּוֹן דְּפִלְחוּ לִוְן.
 וְיִקְרָא דָא הֲכִי הוּא, שְׁפַת אַמְת תּוֹכּוֹן לְעַד, אֵלִין יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן שְׁפַת אַמְת, (דברים ו ה) יְהוּ"ה
 אֱלֹהֵינּוּ יְהוּ"ה אַחַד, וְכֹלֵא אִיהוּ אַמְת, וְרִזָּא דְאַמְת, וּמִסִּימֵי יְהוּ"ה אֱלֹהֵיכֶם אַמְת,
 וְדָא אִיהוּ שְׁפַת אַמְת תּוֹכּוֹן לְעַד.

וְעַד אַרְגִּיעָה, וְעַד רַגַע מְבַעֲי לִיָּה, מֵאֵי אַרְגִּיעָה, אֵלֵא עַד כְּמָה יִהֵא קִיּוּמָא דְלַהוֹן בְּעַלְמָא,
 עַד זַמְנָא דִּיִּיתִי וְיִהֵא לִי נִיחָא מְפּוֹלְחָנָא קִשְׂיָא דְעֵלִי, וּבְזַמְנָא דְאַרְגִּיעָה, יִשְׁתַּצִּי לְשׁוֹן
 שְׁקֵר, אֵינּוֹן דְקִרְאָן אֵלְהָא לְמֵאן דְלָאו הוּא אֵלְהָא, אָבֵל יִשְׂרָאֵל דְאֵינּוֹן שְׁפַת אַמְת, כְּתִיב בְּהוּ
 (ישעיה מג כא) עִם זֶה יִצְרַתִּי לִי תִהְלִתִּי יִסְפְּרוּ.

מתוק מדבש

לְעַד כִּי יִשְׂרָאֵל הַמְכַרְזִים וּמוֹדִיעִים אֶת הָאֻמָּת יִתְקַיְמוּ
 לְעַד.

וּמָה שְׁכַתּוּב וְעַד אַרְגִּיעָה קִשְׂיָא אִם מֵלַת אַרְגִּיעָה פְּרוּשׁוּ
 רַגַע, אִם כֵּן וְעַד רַגַע מְבַעֲי לִיָּה עַד רַגַע
 הִיָּה לוֹ לִזְמַר כִּי כֶּף הוּא מְשַׁפֵּט הַלְשׁוֹן, מֵאֵי אַרְגִּיעָה
 לְמָה כְּתוּב אַרְגִּיעָה, וְאָמַר אֵלֵא מֵלַת אַרְגִּיעָה הִיא מְלִשׁוֹן
 מְרַגּוּעַ וּמְנוּחָה, וְהַשְׂכִּינָה אִמְרַת עַד כְּמָה יִהֵא קִיּוּמָא
 דְלַהוֹן בְּעַלְמָא עַד מְתִי יִהֵא הַקִּיּוּם שְׁלֵהֶם בְּעוֹלָם, עַד
 זַמְנָא דִּיִּיתִי וְיִהֵא לִי נִיחָא מְפּוֹלְחָנָא קִשְׂיָא דְעֵלִי
 עַד הַזְמַן שְׂיָבֵא מְשִׁיחַ וְיִהֵא לִי מְנוּחָה מְעַבְדָּה הַקִּשְׂיָה
 שֶׁל עַל הַגְּלוּת שְׁעֵלִי לְלַקֵּט אֶת הַנִּיּוֹצִיין הַקְּדוּשִׁים מִתּוֹךְ
 הַקְּלָפוֹת, וּבְזַמְנָא דְאַרְגִּיעָה וּבְזַמַּן שְׂיִהֵא לִי מְרַגּוּעַ
 וּמְנוּחָה מְעַל הַגְּלוּת, יִשְׁתַּצִּי לְשׁוֹן שְׁקֵר יְכֹלָה לְשׁוֹן שֶׁל
 שְׁקֵר מִן הָעוֹלָם, וְהֵינּוּ אֵינּוֹן דְקִרְאָן אֵלְהָא לְמֵאן
 דְלָאו הוּא אֵלְהָא אֵלֹו שְׁקוּרָאִים אֵלֹוהָ לְמִי שְׂאֵינּוּ אֵלֹוהָ,
 הֵם יִתְבַטְּלוּ, אָבֵל יִשְׂרָאֵל דְאֵינּוֹן שְׁפַת אַמְת אָבֵל
 יִשְׂרָאֵל שְׁהֵם שְׁפַת אַמְת, כְּתִיב בְּהוּ עִם זֶה יִצְרַתִּי לִי
 תִהְלִתִּי יִסְפְּרוּ פְרוּשׁ יִצְרַתִּים לִי לְעַם לְמַעַן יִסְפְּרוּ תִהְלִתִּי
 לְעַתִּיד לְבֵא.

(דף קפח ע"א, ובביאורינו כרך ח עמ' קט-קי"א)

יְדִין מִן הָעוֹלָם, וְכִי יִאֲבֵד עוֹלְמוֹ מִפְּנֵי הַשּׁוֹטִים, וְאָמַר
 אָבֵל גַּם לְזַמְנָא דְאִתִּי לֹא יִשְׁתַּצוֹן כּוֹכְבֵי־א וְנַהוּרִין
 דְּעַלְמָא לְעַתִּיד לְבּוֹא לֹא יְכֹלוּ הַכּוֹכְבִים וְהַמְאֹרוֹת מִן
 הָעוֹלָם, אָבֵל מֵאן יִשְׁתַּצִּי, אֵינּוֹן דְּפִלְחוּ לִוְן אֵלֵא מִי
 יְכֹלָה וְיִתְבַטְּל, אוֹתָם שְׁעַבְדוּ לָהֶם.

כְּדֵאִתָּא בְּמַסְכַּת עֲבוּדָה זְרָה (דף ג' עמוד ב), תְּנִי רַבִּנּוּן שְׂאֵלוּ
 פִּילוֹסוֹפִין אֶת הַזְּקֵנִים בְּרוּמֵי, אִם אֱלֹהֵיכֶם אֵינּוּ רְצוּנוּ
 בְּעַבְדָּה זְרָה מִפְּנֵי מָה אֵינּוּ מְבַטְּלָה, אָמְרוּ לָהֶם אֵלוּ לְדַבְּרֵי שְׂאִין
 הָעוֹלָם צָרָךְ לוֹ הֵינּוּ עוֹבְדֵין הָרִי הוּא מְבַטְּלָה, הָרִי הֵן עוֹבְדֵין לַחֲמָה
 וְלִלְבָנָה וְלְכּוֹכְבִים וְלַמְזֹלוֹת, יִאֲבֵד עוֹלָם מִפְּנֵי הַשּׁוֹטִים, אֵלֵא עוֹלָם
 כְּמִנְהַגּוֹ נוֹהֵג, וְשׁוֹטִים שְׁקַלְקְלוּ עַתִּידִין לְתַן אֶת הַדִּין.

וְיִקְרָא דָא הֲכִי הוּא וְכֶךָ הוּא פְרוּשׁ הַפְּסוּק שְׁפַת אַמְת
 תּוֹכּוֹן לְעַד שְׂלֵא נְאֻמַּר אַמְת תּוֹכּוֹן לְעַד אֵלֵא שְׁפַת
 אַמְת, אֵלִין יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן שְׁפַת אַמְת אֵלֹו הֵם יִשְׂרָאֵל
 שְׁהֵם שְׁפַת אַמְת, לְפִי שְׂבִפְיָהֶם וּבְשִׁפְתָם מְכַרְזִים וְאוֹמְרִים
 יְהוּ"ה אֱלֹהֵינּוּ יְהוּ"ה אַחַד שְׁהוּא אֱלֹוהָ אַמְת, וְכֹלֵא
 אִיהוּ אַמְת וְכֹל הַתּוֹרָה הִיא אַמְת, וְרִזָּא דְאַמְת וְכֹל
 סוּדוּתִיָּה הוּא אַמְת, וְכֵן וּמִסִּימֵי וּמִסִּימֵים אֶת הַקְּרִיאַת
 שְׁמַע בְּמִלּוֹת יְהוּ"ה אֱלֹהֵיכֶם אַמְת כִּי רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֱלֹוהָ אַמְת, וְדָא אִיהוּ שְׁפַת אַמְת תּוֹכּוֹן

שבת רא שירתא

וּכְתוּב הַמְקוּבָלִים דְּגִדּוּל הַפּוֹעֵל הַנַּעֲשֶׂה מַעֲסַק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבַּת אֵלֶּף פַּעֲמִים יוֹתֵר מִן הַנַּעֲשֶׂה מַעֲסַק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחֹל, עכ"ל. וּבְכֵן כְּאִשְׁר נִצָּא וּנְחַשְׁב דַּעֲסַק הַתּוֹרָה דְּשַׁבַּת הוּא
 פִּי אֵלֶּף מִיּוֹם חוֹל, וְעוֹד שְׁעֵסַק סְתְרֵי הַתּוֹרָה בְּהַכְּנֵה הוּא חֲשׁוּב פִּי כְּמָה מַעֲסַק לִימּוֹד הַנְּגַלָּה נִמְצָא כְּמָה גִּדּוּל הוּא הַעֲסַק בְּשַׁבַּת כְּסְתְרֵי תּוֹרָה וּבְהַכְּנֵה גַם אִם יַעֲסוּק בְּתוֹרָה בְּשַׁבַּת
 וּבַחֲצוֹת לַיְלָה, הָרִי שִׁיכְפּוֹל שׁוֹב שְׁכָרו, וְעַל דְּרַךְ זֶה כְּשִׁיחוּל שַׁבַּת בְּיוֹם טוֹב הָרִי שִׁיכְפּוֹל יוֹתֵר שְׁכָרו, וְאִם כֵּן אִשְׁרֵינוּ וּמָה טוֹב חֲלִיקֵינוּ, וּבְרוּךְ אֱלֹקֵינוּ שְׁבִרְאֵנוּ לְכַבְדּוֹ.
 (בן איש חי - הלכות שנה א הקדמה לפרשת שמות)

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימייל בכתובת:
 3022233@gmail.com

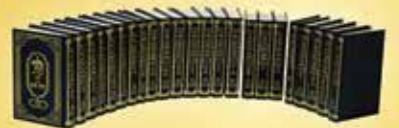
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפרושה הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
 "ובלכתך בדרך"
 מהדורת ר' יוסף צבי
 בערנער
 (cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
 (cm 17/12)